

ÁRPÁD LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

XIII. évf. 2. szám – 2017. november

Gólyatábor

Vitorlástábor

Prága

Él egy állat a tenger mélyén, Ausztráliában. A tenyérnyi méretű, legendás kúpcsigá. Ő a világ egyik legkülönlegesebb állata. Hogy miért? Mert ő talán az egyetlen hűsevő csiga a földön. Ezek után nem meglepő, ha azt mondom, hogy ujjnyi méretű halakat eszik. De hogyan kapja el a gyors állatokat? Nem ugyanolyan lassú, mint szárazföldi testvérei? De igen. Semmivel sem gyorsabb. A tápláléka viszont ugyanolyan gyors, mint a nálunk előforduló halak. Azonban a külső ne téveszsen meg minket. Csodálatosan díszített háza gyilkos fegyvert rejt! Emiatt nagyon fontos, hogy soha ne vegyük kézbe. Miért? Mert aki kézbe veszi, halálos szúrást kaphat a szép csigától. Ugyanis méreggel öl. Mérges olyan erős, hogy az amerikai belbiztonsági minisztérium lehetséges biológiai fegyverként tekint rá. De vegyük szemügyre így távolról ezt a furcsa lényt!

Nem túl nagy, henger alakú állatról van szó. Látása rossz, viszont ormányszerű nyúlványával – a szagok alapján – tökéletesen fel tudja térképezni az őt körülvevő vizet. Ami veszélyessé teszi, az a szája és egy nyúlvány, amiben halálos méreggel telt szigonyait tartja. Ha belenézünk ebbe a tegezbe, akkor hús darab szempillányi, fokozatosan fejlődő szigonyt látnánk, amelyek közül a nyúlvány csúcsában lévő a legfejlettebb, míg a tegez tövében még alig látszik valami. A szigonyban lévő méregtől öt perc alatt kómába esik a megszúrt illető, és néhány óra múlva szakszerű mentés hiánya esetén meghalhat. A csiga a legfejlettebb szigonyt az ormány elejéből a közvetlenül mellette elhaladó halba szúrja oly módon, hogy a szigony vége nem csúszik ki az ormányból. Ha célt téveszt az a szigony, akkor néhány óra múlva elválik az állattól, helyét adva a következőnek. Egy állatból egyszerre csak tûhegnyi méreg nyerhető ki, viszont már ezzel a mennyiséggel is három-négy em-

bert meg lehetne ölni. Azonban lehet, hogy ez az erős méreg a jövőben életet menthet. A gyógyszeripar jelenleg nagyon hatásos fájdalomcsillapítóként használja (ezerszer hatásosabb a morfinnál), de elképzelhető, hogy a jövőben a kúpcsigá mérges a rák elleni gyógyszer alapját fogja adni.

És hogyha már érdekes vízi állatokról van szó, mesélek a polipról, ami az egyik kedvenc állatom. Csont nélküli massa, ami a leghetlenebb helyekre is bejut. Ahová a csőre – az egyetlen szilárd része – befér, oda maga az egész állat is be fog. Kék vére, három szíve és kilenc agya van, amelyek inkább idegdúcok. Ebből nyolc „agy” felel egy-egy láb mozgásáért, a maradék egy pedig a „főagy”. Érdekes, hogy a polip csak akkor tudja, mit csinálnak a lábai, amikor rájuk néz. Mégis tökéletesen együtt tudnak működni a lábak. Ha az állat körbeölel egy bűvált (kíváncsiságból), és lent tartja a víz alatt, akkor a szeme közé kell harapni. Ugyanis ott vannak az idegei, és egy harapás lebénítja az állatot, ami elég időt ad arra, hogy a pórus jár bűvált le tudja fejteni magáról a polip karjait. Vannak bennszülöttek, akik magukat csaliként felkínálva szem közé harapással fogják ki a lebénult polipot, hogy utána fenséges lakomát csapjanak belőle.

Sok állat él a tengerekben, és mindegyik különböző. Akárcsak a vízi állatok életében, ugyanúgy a mi életünkben is sok lény, illetve ember vesz körül minket, mégis mindenki különböző. Vannak olyanok, mint a polip, vagyis okosak, intelligensek, de nem éppen szépségbajnokok, azonban olyanok is vannak, akik szépek, mint a kúpcsigá háza, de ha kézbe kerülnek, akkor megmutatják az igazi énünket, ami csak fájdalmat és szenvedést okoz. Ne téveszen meg a külső!

Horváth Ármin (9.a)

Köszönjük Zisis Christophoris, 2012-ben végzett öregdiákunk munkáját, aki hat éven át tördelte az újságot. Tőle a stafétát ettől az évtől kezdve Kutrovich Gergő (11.b) veszi át.

A képen látható aprócska homokvárát Duisburgban építették föl még a nyáron. Három hétbe telt, 3500 tonna homokot használtak fel hozzá, és (Guinness-rekordot jelentő) 16,68 méter magas lett.

Ebbe a rovatba is küldhettek különleges, érdekes, szép fotókat!

KÉP-MÁS

Tavalyi utolsó számunkban egy fosszilis mammutcsontot láthatattatok.

Hát ez mi lehet?

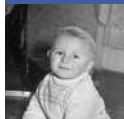
fotó: Tárnok Emese (11.c)

KI EZ?

Júniusi számunkban megjelent képünkön Gyimesi Róbert igazgató úr gyermekkori fotója volt látható.

Hát ezen a képen ki lehet?

Kérdezd másként

Nagy Boglárka tanárnő

– Hogyan került a Tanárnő az Árpádba?

– Itt végeztem a tanítási gyakorlataimat, és beleszerettem.

– Miért ezeket a tantárgyakat választotta a tanárnő?

– A történelemért mindig rajongtam. Megragadott a logikája, amint minden összefügg mindennel. Az események láncolatának kinyomozása, megértése már diákkoromban lenyűgözött. Az irodalmat pedig mint a történelmi események visszhangját szemléltetem kezdetben, mint a művészet nyelvén adott választ. Így a kettő szorosan összekapcsolódott a szememben.

– Ha utazhatna az időben, melyik korba utazna vissza vagy előre? Miért?

– Előre vagy vissza? Még szép, hogy mindkettőt! Egyébként veszélyes ezt megkérdezni egy történelemtanártól! Nos... biztosan áttáncolnék egy éjszakát 1890-ben és 1920-ban, szívesen elszürcsölnék egy kávét Kosztolányi mellett a Centrál Kávéházban, a nyolcvanas évek rock koncertjeire is bepillantnék, no és Athénban torkom szakadtából szurkolnék a vízipólósoknak az aranyért! Ezeknek az eseményeknek a hangulata mindig is érdekelt, szívesen megtapasztalnám. Aztán pedig átkukkantanék 2047-be. Csak a hecc kedvéért...

– Hova utazna el szívesen, ahol még nem járt?

– Közép-Amerikába, arra még nem jártam. Talán Costa Ricába, állítólag ez a világ legboldogabb országa. Nem is csoda: kávé, banán és oposszomok! Kell ennél többet mondanom?

– Mi a kedvenc sorozata, könyve, filmje?

– Ez gyorsan változik, de momentán ha sorozat, akkor Stranger Things, Wayward Pines, Bojack Horseman. Kedvenc könyvet sosem tudok mondani, mert évszaktól és hangulattól függ. Minden, ami a polcomra bebocsájtást nyert, az olvasás pillanatában a kedvencem volt. Van azon Dickens Dombey és fia kötettől Márai Eszter hagyatékán át Aziz Ansari Modern románcáig minden. De Krúdy hangjához minden télen visszatalálok. Filmek terén Wes Anderson és Alfred Hitchcock a nagy kedvencem.

– Milyen zenéket hallgat a Tanárnő?

– Rock, rap, indie, pop... szinte minden műfajban van olyan, aminek a dallama vagy a szövege rabul ejt. Szóval nem korlátozom magamat. A playlistemen Erik Satie mellett Eminem, Kiiara, Linkin Park és U2 mindig akad.

– Mivel tölti a szabadidejét?

– Futok, sütök, mozizok, kávézok, kutyusokat simogatok, és lopom a napot.

– Mi a legfurcsább étel, amit megkóstolt? És milyen élmény volt?

– Semmi igazi vad dologról nem tudok számot adni, a sült tücskök és a grillezett kenguru kóstolásán még nem estem át. Azonban egyetemistaként egy barátómmal sportot úztunk a mogyoróvaj-kombinatorikából. Ebből a kulináris kalandból született meg a koviubis mogyoróvaj-szendvics. Meglepően élvezetes.

– Ha választhatna egy szupererőt, mi lenne az?

– Nem lenne rossz néha macskává változni. Nem tűnnek túl stresszes jószágoknak.

– Ha nyerne a lottón, akkor mire költené a nyereséget?

– Megépíteném azt az időgépet, amit korábban emlegettetek. És elvinném a 10.a-t Disneyland-be.

– Ha úgy adódna, hogy soha többé nem taníthatna, akkor mivel foglalkozna szívesen?

– Nyitnék egy nosztalgia kávéházat.

– Melyik ország a Tanárő kedvence Magyarországon kívül és miért?

– Németország, mert egyszerre modern és hagyománytisztelő. Szeretem a kifinomult ízlésüket, rendszeretüket és illedelmességüket. Ahogyan elcsendesül Kreuzberg vasárnap reggelre, vagy épp rohannak a Victoria parkba, amint kisüt a nap, aztán estére megtelnek a teraszok, és felgyulladnak a kandeláberek...

– Ha egy lakatlan szigetre kerülne, melyik három dolgot venné magával?

– Gitár, szünyogriasztó és egy csónak – arra az esetre, ha meggondolnám magamat.

Mesi, Sárgarózsa (11.c)

Kirándulás Bécsben

Június 15-én mi, németesek elutaztunk Bécsbe. Ez a kis kiruccanás mindannyiunk számára egy emlékezetes kezdete volt a nyárnak. A buszon hallhattunk egy rövid ismertetőt a fontosabb nevezetességekről, hogy ne felkészületlenül érkezünk meg Európa egyik legszebb városába. A buszon most is olyan barátságos hangulat uralkodott, mint amilyen szokott lenni az osztályokban. Ennek köszönhetően mindenki lelkesen vágott bele az ezt követő városnézésbe.

A buszból kiszállva bámulatos látvány tárult szemeink elé. Bécs óvárosában a gyönyörű házak között csodálat és tisztelet áradt szét bennünk az évszázadokkal ezelőtti építészet szépségét lát-ván. Barokk és klasszicista stílusú házzal övezett utcákon sétáltunk át. Az ebből áradó hangulatot a mellettünk elhaladó számos lovaskocsi koronázta meg. Megtekintettük Hofburg épületeit is, de nem maradhatott el Bécs egyik legérdekesebb látványossága sem, a szecessziós stílusban készült Anker-óra. Ennek érdekessége az, hogy Bécshez kötődő történelmi személyiségek festett szobrai vonulnak körbe 4 méter átmérőjű számlapja előtt.

Ezt követően mentünk be a Habsburg család kincstárát megnézni egy múzeumba. Itt audio guide segítségével minden tárgy eredetét

és történetét meg tudtuk hallgatni. Szébbnél szébb dolgokat láttunk itt is, de sajnos szorított minket az idő, ezért tovább kellett mennünk.

Szerencsére még ott a városban kaptunk egy kis szabadidőt, hogy körülnézhessünk. Én rögtön a Stephansdom felé vettem utamat. Ez az épület a korai gótika egyik legszebb megnyilvánulása. Ha belépsz, tekintetedet a díszítések tömkelege rögtön a mennyezet felé irányítja. Óriási épület, éppen ezért lenyűgöző, hogy minden néhány cm-es díszítés is bámulatra méltó aprólékosággal van kidolgozva.

Rövid buszút után Schönbrunn kapuit léphettük át. Itt sajnos szomorú tény fogadott minket, mert nem mehettünk be az épületbe az aznapi túllátogatottság miatt. De úgy gondolom, hogy a rengeteg keretész munkájának köszönhetően karbantartott és rendezett franciakertje (és az onnan nyíló pazar kilátás a kastély monumentális épületére) sem volt egy mindennapos látvány. Az itt eltöltött másfél óra alatt lehetőségünk volt körbejárni a gyönyörű parkot, de mindenki bánatára utána vissza kellett indulnunk Magyarországra. Nehéz volt búcsút venni ettől a különleges és igazán csodálatos helytől.

Teljesen biztos vagyok benne, hogy ide vissza fogok térni, és ennek csupán egy oka van: „A művészet lemossa a lélekről a mindennapok porát.” (Pablo Picasso)

Wettstein Annamária (8.c)

hó	dátum	nap	idő	program
november	november 6.	hétfő	14:00	Történelem OKTV I. forduló
	november 6.	hétfő	17:00	Tájékoztató a leendő 9.d osztály szülei számára
	november 7.	kedd	14:00	Földrajz OKTV I. forduló
	november 8.	szerda	14:00	Informatika (programozás) OKTV I. forduló
	november 8.	szerda		Nemes Tihamér verseny (programozás) (7-10. évf.)
	november 9-13.	csütörtök-hétfő		Őszi emelt szintű szóbeli érettségi vizsgák
	november 10.	péntek	14:30	Bolyai anyanyelvi csapatverseny (7-8. évf.)
	november 11.	szombat		A túraszakosztály kirándulása
	november 13.	hétfő	9:00	Amerikai színház (Fahrenheit 451)
	november 13.	hétfő	14:00	Angol OKTV I. forduló
	november 13.	hétfő		A magyar nyelv napja
	november 13.	hétfő	16:00	Reál fogadóóra
	november 13.	hétfő	17:00	Tájékoztató a leendő 7. osztályok szülei számára
	november 14.	kedd	14:00	Matematika OKTV (I-II. kat.) I. forduló
	november 15.	szerda		Arany János irodalmi verseny
	november 15.	szerda		Nemes Tihamér verseny (alkalmazás) (7-8. évf.)
	november 16.	csütörtök		Nemes Tihamér verseny (alkalmazás) (9-10. évf.)
	november 16.	csütörtök	14:00	Fizika OKTV I. forduló
	november 17.	péntek	12:30	Az Árpád Gimnáziumért Közhasznú Egyesület közgyűlése
	november 17-28.	péntek-kedd		Indiai utazás
	november 20.	hétfő	14:00	Kémia OKTV I. forduló
	november 20.	hétfő	16:00	Humán fogadóóra
	november 20.	hétfő	17:00	Tájékoztató a továbbtanulásról és az érettségiről
	november 21.	kedd		Regisztráció kezdete a nyílt napra
	november 21.	kedd	14:00	Francia OKTV I. forduló
	november 22.	szerda	14:00	Informatika (alkalmazás) OKTV I. forduló
	november 23.	csütörtök	14:00	Biológia OKTV I. forduló
	november 24.	péntek	11:00	Amfiteátrum Kupa (3 tanítási óra)
	november 24.	péntek		Bolyai anyanyelvi csapatverseny (9-12. évf.)
	november 24.	péntek		Tájház-látogatás (9.d nemzetiségi csoport)
november 25.	szombat		Társasjáték-verseny	
november 27.	hétfő	14:00	Német OKTV I. forduló	
november 28.	kedd		Varga Tamás matematikaverseny I. forduló (7-8. évf.)	
november 29.	szerda	14:00	Spanyol OKTV I. forduló	
november 30.	csütörtök		Nyílt nap	
november 30.	csütörtök	14:00	Magyar irodalom OKTV I. forduló	
december	december 1.	péntek	6. óra	Továbbtanulási kerekasztal (10-12. évf.)
	december 1.	péntek	17:00	Mikulás-est
	december 1-3.	péntek-vasárnap		Kórústábor
	december 4.	hétfő	10:15	Első adventi gyertyagyújtás
	december 4-11.	hétfő-hétfő		Cipősdoboz akció és könyvbörze
	december 4.	hétfő	14:00	Orosz OKTV I. forduló
	december 4.	hétfő	14:30	Angol nyelvi szavalóverseny (7-8. évf.)
	december 6-18.	szerda-hétfő		Jótekonysági csokigyűjtés
	december 7.	csütörtök	14:00	Matematika OKTV (III. kat.) I. forduló
	december 8.	péntek	14:00	Sinkovits Imre vers- és prózamondó verseny
	december 8.	péntek		Gimnáziumi írásbeli felvételi jelentkezési határidő
	december 9.	szombat		A túraszakosztály kirándulása
	december 11.	hétfő	10:15	Második adventi gyertyagyújtás
	december 11.	hétfő	14:30	Angol házi verseny II. forduló
	december 11.	hétfő	14:30	Osztálydekorációk pontozása
	december 11.	hétfő		DT karácsony
	december 13.	szerda		Kapcsolda (Veres Péter Gimnázium)
december 14.	csütörtök		Arany Dániel matematikaverseny (II. kat.) (9-10. évf.)	

Jane Austen – Life changing love stories

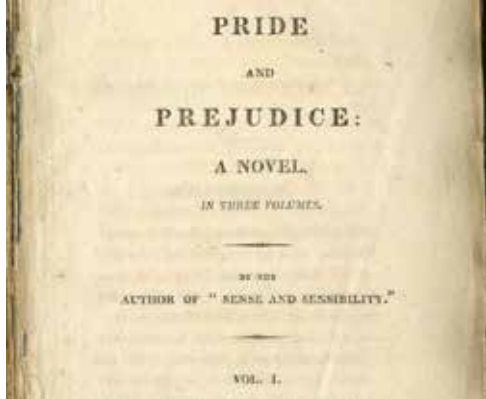
(It's the 200th anniversary of Jane Austen, who died on 18 July, 1817 in Winchester at the young age of 41.)

When I opened my first book from Jane Austen, I was thinking to myself. "What is this? This is so stupid, nobody would speak like that in real life", or something to this effect. It was *Pride and Prejudice*. Then I thought: "Why? Why doesn't everybody speak like this?". It's funny, I know, that my first thought was about the way the characters spoke, and not about the emotions. However, emotions were the second thing to think about. Now I know, I should have started with them. P&P is full of little conversations covering all sorts of intense emotions. All in all, my first Jane Austen related experience was about loveable people, who have beautiful personalities. The good characters were kind, perfect and beautiful, but the bad ones were evil and easy to hate. Elizabeth Bennet, clearly a very positive character, grew very close to me, I feel she is in a way very similar to me.

My second experience was much more unpredictable. It was to do with *Sense and Sensibility*.

I have to admit this, but for the first time, I hated Edgar. I am horrible I know, but I couldn't fall in love with the right person. Then I committed the same 'crime' again, but with Colonel Brandon. Then I realized it wasn't so easy and simple. I had to learn to love the characters, while they were busy doing the same thing in the book, i.e. learning to love each other. It was so incredible, how these people acted, and I looked up on them

so much, while I started to understand the evil characters as well.

Last, but not least, I would like to talk about Emma. My third book was *Mansfield Park*, but I have to say that Emma made a bigger impression on me, although it was only because there is a stronger and more detailed love story between Emma and (spoiler alert) Mr Knightley. I saw, Emma had some faults, when I was on the very first page. Furthermore, I did not understand her and her decisions. For the first 100 pages I was even thinking about closing the book. It was then that (spoiler) Mr Elton proposes to Emma. I decided not to stop at that point, and at the end of that scene, Emma became my best friend. I don't know why, but this is it, I can't help it, I just love Emma. Moreover, I have to add that my favourite teen movie of all the times is *Clueless* – it is based on this novel.

All in all, I am in love with Jane Austen books, movies, and everything concerning this topic, and who isn't? Mr Darcy is every girl's dream, and

this was exactly like this hundreds of years ago. Nothing has changed.

Mikusik Borbála (9.a)

válogatás

„Valami németes lány vállalja már el ezt a feladatot... Jól van Balázs, te jó leszel.” (Móczárné Köves Eszter)

„Jézusom! Bejövök ebbe a disznóólba, és rögtön rőfögni támad kedvem!” (Gärtner István)

„Otthon a takarítónak biztos van hipó is és sósav is, na most ha gondol egyet, hogy összeönti, és csinál egy olyan csodaszert, ami még az úkanyját is lemossa, akkor azt fogjuk látni, hogy takarító néni nem fog tisztítani, hanem szépen elkezd sápadni.” (Schelb Tamás)

„Alkoholos erjedést melyik sejtünk tud? Sajnos egyik sem, tehát hungarian forintokat kell fizetned érte.” (Tarlós Péter)

„Nagyon-nagyon menő hapsik a gauchók!” (Sziliné Dienes Irén)

„Ne feküdjön le, ez úgysem olyan lámpa, hogy leburnul tőle.” (Romhányi András)

„Ennyi krétátok van csak? A templom egere Rothschild báró hozzátok képest.” (Gärtner István)

„Ugye ha elköszönünk az idegrendszerőtől, akkor mondjuk, hogy csó-idegrendszer.” (Kis Róbert)

„Mindig úgy igyekszem bekerülni az Árpád Lapokba, ezért próbálok néha valami vicceset is mondani.” (dr. Nánay Mihály)

Tanár: „Mostantól nincs WC-re mászkálás!” Diák: „És ha hasmenésünk van?” Tanár: „Mindenki-nek évente csak egyszer lehet hasmenése!” (Kőrösmezei Sarolta)

Küldjétek sok-sok aranyköpést, ebből él ez a rovat!

Jöhetnek az első emeleti postaládánkba vagy az arpadlapok@gmail.com címre!

Fortocska (форточка) – ablakocska

Oroszország a Vígben, avagy 2990 forintból retúrjegy Oroszországba

Eljött a nap, amikor immáron negyedjére nézhettem meg a Vígszínház színpadán a szívemnek nagyon kedves előadást, a Bűn és bűnhődést. Dosztojevskij világhírű krimije egy brutális gyilkosság és az azt követő nyomozás

története, amely – azt hiszem – bárkinek felcsigázhatja az érdeklődését. Van-e olyan helyzet, amikor megengedhető, sőt szükségszerű az emberölés? A kérdés nemcsak Raszkolnyikovot, a főszereplőt foglalkoztatja, hanem számunkra is fontos, hiszen világszerte háborúk dúlnak, és tombol a terrorizmus. A prágai

Nemzeti Színház igazgatója és dramaturgja a Vígszínház számára készítette el a mű új színpadi változatát. A magyar szöveg a nagyszerű költő-író, Térey János munkája. Az előadásban Raszkolnyikov szerepét Orosz Ákos, Porfirij Stohl András játssza.

Rengeteget járok színházba, mégis ez a darab az, ami legjobban megérintett. Gyakran meg-rázó a cselekmény, ezért is ajánlanám inkább a velem hasonló korosztályú és idősebb generáció-nak.

Fofó

Egy skót bemegy a vendéglőbe, odamegy a pincérhez:

– Asztalt szeretne foglaltatni? – kérdi a pincér.

– Ellenkezőleg! Körülbelül egy óra múlva visszajövök egy hölgygel, és azt szeretném, ha azt mondaná, hogy minden asztal foglalt.

A skót meghal. A felesége elmegy a helyi újság szerkesztőségébe, hogy gyászjelentést adjon fel. Annak érdekében, hogy ne kerüljön sokba, az értesítés csak ennyiből áll: „McNabb meghalt”.

– Kérem – mondja a felvevő – az alapdíj öt szót tartalmazhat.

– Igen? Akkor írja hozzá: „Ugyanitt bicikli eladó”.

– Olyan sokat kér a fogorvosom, hogy nem merek elmenni hozzá – panaszodik McGregor a szomszédjának.

– Akkor menjen az enyémhez, ő nagyon méltányos áron dolgozik. Amikor valaki másodszor megy hozzá, már csak fele honoráriumot kér.

McGregor hallgat a jó tanácsra, és másnap felkeresi a szomszéd fogorvosát:

– Jó napot doki! Már megint itt vagyok!

Udvarol a skót:

– Boldog lennék, ha ma este velem teáznál, Mary!

– Ezer örömmel, John.

– Jó, akkor este nyolckor ott leszek a lakásodon!

– Ha mondjuk két autód lenne, nekem adnád az egyiket? – kérdi a skót a bátyjától.

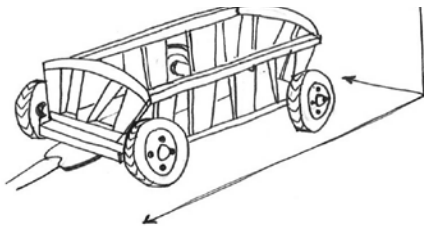
– Hát persze, hiszen a testvérem vagy!

– És ha két házad lenne egymás mellett?

– Természetesen az egyiket átadnám neked.

– Derék testvér vagy, John. És ha két nadrágod lenne?

– Nadrágot ne kérj, mert abból tényleg kettő van.

– Hogy hívják a három dimenziós szekeret?

– Térfogat.

Nyelvi sarok

Teacher: You can't sleep in my class!

Student: If you didn't talk so loud, I could!

Im Zug sitzt ein Junge, der fürchterlichen Schnupfen hat. Fragt der Herr neben ihm:

„Sag mal, hast du denn gar kein Taschentuch, Junge?“

„Schon, aber ich verleihe es nicht.“

Impresszum

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja, XIII. évfolyam, 2. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer.

Email: arpadlapok@gmail.com. **Írták, rajzolták, fényképezték:** Bajmóci Vivien, Bata Emese, Erdélyi Flóra, Földes Anna, Horváth Ármin, Lakatos Lili, Mikusik Borbála, Reichenbach Eszter, Svarczné Micheller Erzsébet, Svarcz Enikő, Szomolányi Krisztina, Tárnok Emese, Varga Sebestyén, Wettstein Annamária. **Tördelés:** Kutrovich Gergő (11.b). **Felelős tanár:** Koncz Levente. **Nyomdai kivitelezés:** Xilon Kft. **Felelős vezető:** Mórótz Kálmán. **A címlapon:** Gólyatábor 2017. **Fotó:** Szili Maximilián (11.b).

Az idei első számban Csongrádi Mátéval beszélgettem, aki filmrendezőnek készül, sőt első filmjének, A végrendeletnek nemrég volt a premierje. A premier előtt beszélgettünk.

– Mikor merült fel benned a gondolat, hogy filmrendező legyél?

– Korábban fotóztattam, majd 2015-ben ide kerültem az Árpádba, Árpád Médias lettem, sok kisfilmet készítettem, és megismertem olyan embereket, akik filmes pályára készülnek, és velük beszélgetve ütött szöveg ez a gondolat a fejembe.

– Honnan jött az ötlet, hogy saját filmet forgass?

– Igazából mindig is nagy szenvedélyem volt a filmnézés, és egyszerűen érdekelt, hogy mi van mögötte. Ha saját filmet forgatok, nem csak leülök a TV elé és megnézem, hanem pontosan tudom, hogy mennyi munka van benne, és túl tudok látni a vásznon.

– El tudnád mesélni a forgatókönyv elkészülésének a folyamatát?

– Úgy történt, hogy ültem angol órán, és olvastunk egy történetet: *Murder in a country house*. Ezt először átirtam úgy, hogy kibővíttem. Egy év volt, mire rendesen kidolgoztam, de addigra már teljesen megváltozott a történet. Egy előzmény-történet lett belőle. Gutási Ádámmal közösen írtuk, ő végig mellettem állt, és ott segített, ahol tudott.

– Milyen nehézségeitek adódtak a forgatások során?

– Az első probléma rögtön a forgatókönyvnel adódott, mivel nem tudtam, hogyan kell rendes forgatókönyvet írni. Aztán valahogy Ádámmal összehoztuk. Mindenkinek, aki a filmben dolgozott, ez volt az első ilyen „munkája”, így tulajdonképpen minden új volt, és minden először történt. Aztán próbáltuk logikusan megszervezni a forgatásokat, hogy például egy helyszínen csak egyszer kelljen forgatni. Na, hát ez nem sikerült. :D Volt olyan helyszín, ahová háromszor kellett visszamennünk. Az első forgatási

nap olyan rosszul alakult, hogy az összes felvételt ki kellett dobnunk.

– A szüleid vagy más felnőttek a környezetedben mennyire támogattak?

– Olyan nem nagyon volt, aki nem támogatót volna. Mindenki, akivel beszéltem, azt mondta, hogy ez tők jó és csináljam, sok kitérés kell hozzá. A szüleim segítettek a legtöbbit. Apukám volt az operatőr, és

így megvalósíthatta az álmát. Anyukám volt a büfés, csinálta a szendvicseket a forgatásokra.

– Mennyire vettek komolyan azok a felnőttek, akikkel a forgatások alatt bármilyen módon kapcsolatba kerültél?

– Az a tapasztalatom, hogy mindenki nagyon komolyan vett, és le voltak döbbenve, hogy ilyen fiatalon ezt ilyen elszántsággal, elhivatottan csináljuk.

– A film elkészülte előtt is tudtad, hogy be szeretnéd majd mutatni?

– Igen, úgy gondoltam, hogy bárhogyan is sikerül a film, ha már másfél-két évet gürcöltünk azon, hogy összehozzuk, és mindenki a szívét-lelkét beletette, érdemes megmutatni azoknak az embereknek, akiket esetleg érdekelne.

– Izgulsz a premier miatt?

– Nagyon. Félek az emberek reakcióitól. Hogy nem úgy állnak hozzá, ahogy egy amatőr filmhez kellene, de ugyanakkor büszke vagyok a stábra és a szereplőkre.

– Esetleg készülsz új filmmel a jövőben? Eljárt-szótól már a gondolattal?

– Már készül a következő filmem forgatókönyve. Annnyit elárulhatok, hogy egy mély és különleges témával foglalkozó történettel igyekszem előrukkolni.

– A filmezést el tudod képzelni pályafutásodként is?

– Igen, a Színműre szeretnék majd felvételizni, és a filmes szakmába beleásni magam.

Annuska

(Cesky Krumlov, Prága)

Idén rendhagyóan kezdődött a tanév a 12.-esek számára. Az első pár iskolai napon túllendülve kezdetüket vették az osztálykirándulások.

Szeptember 6-án kora reggel indult a buszunk az iskola elől, és Cesky Krumlov felé vette az irányt. Odafele megálltunk a Lipnói tónál, ahol sajnos a tervezett számháborút elmosta az eső. Cesky Krumlovba érve először a várat néztük meg, ahol

medvékkel is találkozhattunk élő állapotban, illetve szőnyegként is. Ezután elfoglaltuk a belvárosban elhelyezkedő hostelünket, majd szabadidőt kaptunk a városban, hogy valami meleg ételhez juthassunk. Utólag belegondolva lehet, hogy jobban jártunk volna az otthoni szendvicseinkkel, mert ez a városka nem a gasztronómiájáról válhatott híressé. Ezután nagyobb csoportokba verődve fedezhettük fel az elragadó cseh kisvárost. Estefelé az osztály nagy része teljesen véletlenül összehozott a főtéren, ahol utcazenészekkel közösen énekelünk. Sajnos a 22 órai csendrendelet véget vetetett ennek a megható, családias eseménynek.

Másnap reggel mindenki felkapta a legsportosabb ruháját, és indulhatott a raftingolás. Nem volt túl félelmetes az élmény azoknak sem, akik először próbálták, mivel nem volt kimondottan

„vad” a víz, kellemes tempóban csörgedezett az osztály lefelé a Moldva folyón. A hlubokai vár megtekintése és a kötelező csoportkép után elindultunk Prágába. Szállásunk elfoglalása után este egy parkban még megbeszélést is tartottunk a szalagavató fontos kérdéseiről.

A következő nap a cseh fővárosban tettünk egy hosszú sétát, körbejárva a város nevezetességeit: Hradszin, Arany utcácska, Kafka szobor – egyes lépésszámlálók szerint mindez 18 km volt. Ám ez sem tántorított el minket attól, hogy este Prága éjszakai arcát is felfedezzük... 😊 Másnap dél előtt a zsidó negyedet jártuk be, majd az utolsó ajándékok is megvásárlásra kerültek, s végül hazaindultunk Budapestre.

A buszút jó hangulatban telt, és persze a Nyári gyerekek eléneklése is megtörtént, végül fájó búcsút vettünk egymástól egy hosszú nap erejéig. Köszönjük szépen a szervezést Fülöp tanárnőnek; férjének, Csabának, hogy – még családiasabb hangulatot teremtvé – elkísért minket. Indira tanárnő nélkül pedig nem is lett volna a kirándulás az igazi, neki is hálásak vagyunk mindenért.

Bajmóci Vivien, Reichenbach Eszter
(12.a)

„Elsősorban a barátaimat és rengeteg tapasztalatot.” (Molnár Vencel)

Gólyatábori élményeim

Az indulás napján izgatott voltam, szerettem volna minél előbb odaérni a gólyatáborba. A vonatút unalmas, de vicces volt. Mikor odaér-

tünk Egerbe, rögtön elkezdtem gondolkodni azon, hogy kivel is legyek egy szobában. Végül két fiúval (akiket addig nem ismertem) kerültem közös szobába, velük a tábor végére nagyon jól összebarátkoztam. Kiderült, hogy az osztálytársaim lesznek.

A napok mindig jókedvel, vidámsággal és sok játékkal teltek. Már reggel nagyon vártam a csoportos, illetve osztályos foglalkozásokat. De a nap tetőpontja mégis az esti mese volt, amely Micimackó átírt kalandjairól szólt humoros formában. Az EB-sek és az újságosok olyan jó és

vicces videókat készítettek, hogy az esték mindig kacagással teltek.

Kedvenc programom a portya volt. A portya abból állt, hogy az EB-sek adtak egy listát, amin az volt rajta, amit aznap délelőtt meg kellett csinálnunk. Például: változtassátok a szörnyet RT-vé! Vagy: Pezsegjétek! Ez utóbbit úgy valósítottuk meg, hogy vettünk pezsgőtablettát, és a nyelvünkre tettük. Elég fura íze volt.

Tetszett továbbá a naponta megjelenő Hírvárás. Ebben az újságban a szerkesztők hírül adták az előző nap történéseit, többek között az egész tábor alatt zajló gyilkosos játék eredményeit. Én Polgárként játszottam, és sikerült az egész tábor ideje alatt életben maradnom!

Utolsó nap mindenki a hagyomány szerint aláírást gyűjtött a tábori pólójára, majd elindultunk haza. Ez az út már nem volt annyira unalmas, mert már volt kivel beszélgetnem. Ha idősebb volnék, én is szívesen elmennék EB-tagnak, hogy újraélhessem ezt az élményt.

Varga Sebestyén (7.b)

(2017. augusztus)

Ezen a nyáron új Árpadosként én is részt vehetem az iskola vitorlástáborában. Izgatottan készülődtem, és amikor eljött a nagy nap, leutaztunk Alsóörsre. A tábor helyszíne nagyon szép, a szállás kényelmes, és nem utolsósorban a hajók is nagyon jók.

Nem volt idő unatkozni: a táborvezetők, Csernus tanárnő és segítője, Anita minden percünket betáblázták. Ha viharos idő volt, a parton tartottunk versenyeket, vagy kimentünk a vízre az ELMŰ III nevű motoros hajóval a hullámokon lovagolni. Szélcsendben is elfoglaltuk magunkat: evezőversenyen izgulunk, vagy fürödtünk a Balatonban. A tábor folyamán megtanultuk irányítani a vitorlásokat, megkötni a hajózáshoz szükséges csomókat, na és persze izmosodtunk is.

Mivel sporttáborról van szó, minden reggel tornával kezdtük a napot. Itt nem szörnyű, nehéz feladatokra kell gondolni, mindenki csak annyit teljesített, amennyit bírt. A lelkesedésünk és a kondíciónk a tábor végére már oly mértékben megnőtt, hogy az utolsó teljes ott töltött napon reggeli tornaként felfutottunk az alsóörsi kilátóhoz. Innen remek kilátás nyílt a Balatonra, még Balatonfüred és Tihany is látszódt.

Torna után reggeli következett, majd ha jó idő volt, kimentünk a vízre. Dél körül bementünk, megebédeltünk, aztán pihenő után csapatfeladatokat vettünk részt. Az uzsonna elfogyasztása után ismét kimentünk hajózni. A „sértődékeny” mentőmellényeket minden kihajózásnál hordanunk kellett: akkor sértődtek meg, ha a viselőjük nem csatolta be a mellényt a parton, tárolás közben, ilyenkor „elhagyták gazdájukat”. Így aztán volt, aki még levelet is írt elveszett mentőmellényéhez. 😊

Kb. 2-3 óra hajózás után kikötöttünk, és következett a vacsora. Vacsora után csapatversenyen mutattuk meg tudásunkat, vagy kísérteltünk a városba, ahol a tábor ideje alatt pont az alsóörsi nyárbuszúzó fesztivál eseményei zajlottak, így nyüzsgött a kikötő és környéke.

Utolsó este tábortűzzel és szomorú szívvel búcsúztunk a tábortól, szalonnasütés, közös éneklés, mókázás, és a hét élményeinek felidézése mellett. Köszönöm szépen minden táboros nevében, hogy ilyen fantasztikus táborban vehettem részt. Biztos, hogy meggyek jövőre is!

Lakatos Lili (8.a)

Egy vasárnap kora reggel indult a buszunk, hogy egy hétig táborozzunk a Turnersee partján. Az idő és persze a kedvünk is jó volt. Első utunk a Bärnbach Hundertwasserkirche felé vezetett, ami nem éppen a legszokványosabb templom volt, amit láttunk.

Másnap reggel korán volt ébresztő, hogy reggeli után még teli hassal kezdjük neki a nap első programjának. Ami tanítás volt. Első hallásra talán elrettentőnek hangozhat, hogy tényleg tanítás volt négy napon keresztül, de higgyétek el, hogy minden egyes óra viccesen telt, és mivel sokat játszottunk, még élveztük is. Három csoportra voltunk osztva, hogy könnyebb legyen odafigyelni anyanyelvű tanárainkra.

Míg délelőttönként az óráinkkal voltunk elfoglalva, délutánonként különböző programokra jártunk. Hétfőn egy gyönyörű barlangba mentünk, ahol először nem értettük, miért kaptunk ekkora sisakot egy kis „barlángsétához”, aztán rájöttünk, hogy nem kevés fejszerűléssel értünk volna haza, ha a sisak nem lett volna a fejkön. Hazafele még „beugrottunk” egy vízesést megnézni, ami mondanom sem kell, gyönyörű volt. Vacsora után még beszélgettünk egy kicsit, viziteltük, hogy a szomszéd szobában mekkora a rendetlenség, az-

tán mindenki fáradtan dőlt be az ágyába – persze csak miután leadtuk házi feladatainkat.

A délelőtti program ugyanaz volt: reggeli, ásitás, ebédcsmagolás, tanítás. A nap második felében pedig újra buszra szálltunk, hogy felmásszunk Hochosterwitz várához. Az út a nagy melegben kissé fárasztó volt, de a kilátás mindenért kárpótolt. Hazafele – mivel igen nagy kánikula volt – tanárnőink felügyeletével lemehtünk fürdeni a szállodánk melletti tóba, a Turnersee-be.

A reggeli program szerintem már mindenkinek ismerős, azzal a kivétellel, hogy aznap az órán igazán érdekes feladatot kaptunk: színdarabot kellett írunk. Mindenki előkapta a füzetét, és ötletet ötletre halmozva készült végül el a színdarabunk.

Az órák után a buszra felszállva először a Mini-mundus felé vettük az irányt. A kicsinyített épületek és látványosságok megtekintése után (vagy előtt) beülhettünk egy 4D-s mozira, vagy akár olyan képeket készíthettünk, melyen úgy néztünk

ki, mintha a sivatag közepén álldogalnánk. Következő állomásunk Klagenfurt városa volt, ahol egy feladatsorral egybekötött városnézésen vettünk részt. Ugyan a feladatokkal nem mindenki lett készen, de a városnézés ettől függetlenül is jól sikerült. Nem is lenne igazi egy tábor, ha nincs hozzá táborút. Így sötétedés felé gyülekeztünk az udvaron, hogy énekelve, táncolva, játszva, kiscsit együtt legyjen az egész csapat. 🍌

Csütörtökön laza napnak néztünk elébe, hiszen a kis színdarabok előadása után strandolni mentünk. Szerencsére az idő is kedvezett, így mindenki jól érezte magát, főleg úgy, hogy a hús víz mellé még egy fagyi is társult.

Utolsó napunkon gyönyörű helyen túrázhattunk

Darmstadti csereprogram 2017

Épphogy sikerült kimosni a nyáron használt pólólimból a csokifagyifoltot, szeptember 12-én már érkeztek is a darmstadti cseregyerek. A nyári emlékeztetkiesés miatt vissza kellett rázódni a német órák rejtelmeibe, de ez gyorsan ment, mivel egy nyelvet beszéltünk.

Az első egy-két nap az ismerkedéssel és az öszszecsizolódással telt, de már az érkezésük másnapján bejártuk Budapestet és az Árpádot is. Az óralátogatásra és a kétes híru sulimenza tesztelésére ekkor még várni kellett.

A Balatonnál eltöltött nap emlékezetesre sikerült, és nemcsak azért, mert a 16 fokos vízben fürdöttünk ketten. A hosszúra nyúlt apátságlátogatás után a ketchuppal telenyomott sonkás pizza emlékezetes marad, mert több éhező szeme előtt jóízűen fogyasztottuk el. Miután az alapnak számító látnivalókat megnéztük, elmentünk a Normafához is laserharcolni. Az iskolai programok után szinte minden nap kisebb-nagyobb csoportokban saját magunk fedeztük fel a várost, ami szintúgy érdekes volt. Egy ilyen esti mozizás után

a Landskronban. Nem volt baj, hogy kissé el is tévedtünk, legalább tovább tartott a túra. Aznap második programunk sasröptetés volt. El is kezdődött a műsor, amikor leszakadt az ég, és félbe kellett hagyni a produkciót, de jó pár perccel később – enyhén elázva – újra visszaiülhettünk a padokra, hogy végignézzük az előadást.

Sajnos eljött a nap, amikor össze kellett pakolnunk, és rá kellett ülnünk bőröndjeinkre. Öszszességében szerintem mindenki jól érezhette magát. A szállásra és az ételre se lehetett panaszkodni, a programok is érdekesek voltak. Egy élményekkel teli hetet hagytunk magunk mögött, jó társasággal, sok utazással és sok nevetéssel!

volt szerencsénk megtapasztalni, milyen érzés, ha bezárnak az Allee bevásárlóközpontba. Egy korábbi bowlingozás után pedig egy bölcs gondolattal a fejemben, teljes testi-lelki harmóniával, valamint lábfájással indultunk el hazafelé. Lehet, hogy valakinek triviális, de nekem új felismerés volt: bowlinggolyóval nehezebb dekázni, mint egy focilabdával.

És ami egy csereprogramról sem hiányozhatott: a projekt. Elsőre senkinek nem volt kedve hozzá, mert hát iskolai meg feladat, de aztán szépen lassan mindenki ráébredt, hogy megfelelő kreativitással könnyen, gyorsan és persze jól meg lehet oldani a feladatokat. És igen, eltelt ez az egy hét. Hihetetlen gyorsan. Túl gyorsan. Már megszokottá vált, ha felszállok a villamosra, hátra vagy oldalra nézek, hogy ott van-e a cserediákom. Amióta elmentek, maradt a WhatsApp és a gondolat, hogy tavasszal ott folytattunk mindent Darmstadtban, ahol Budapesten abbahagytuk.

Bányász Márton, Polencsik Gergely (10.d)

Árpád Galéria

Rajzpályázat az Állatok világnapja alkalmából

I. díj: Balla Sára (7.a)

I. díj: Menges Anna (7.a)

I. díj: Bundik Brigitta (7.b)

II. díj: Wernsdörfer Albert (7.b)

II. díj: Csináth Nóra (7.c)

II. díj: Ivády Nina (7.b)

III. díj: Mireider Máté (7.a)

III. díj: Hartmann Botond (7.b)

III. díj: Garadnai Lilla(7.c)

Dicséret: Izsza Bernadett (7.c)

Dicséret: Fábián Dorina (7.a)

Dicséret: Gizella Gréta (7.c)